Příběh jedné slavné sázky - Černocká, Petra

Stíny zdí a stíny dní,
věky unavená sláva,
ztichlé hradní nádvoří,
loňská tráva a přísný klid,
starý příběh, který dává
této písni právo znít.

Je to příběh jedné slavné sázky,
je to příběh jedné dávné lásky,
z doby růží a krásných žen, je krátký jen,
je to možná jenom báje psaná stářím hradních stěn.

Jedné hradní dámě, chudý rytíř lásku dal,
měli se moc rádi, on však jenom bídu znal,
otec oné dámy,
kníže všude známý,
musel se té lásce smát,
řekl: Pane z mlází,
vaší lásce schází hrad.

Pane můj, ten pevný hrad,
bude za pět let na této strmé skále stát,
pravá láska, ta najde lék, a tak vznikla ona sázka
slavnější než středověk.

Říká stará báje, že ten rytíř stavěl sám,
hradní věže, stáje, každý kámen, každý trám,
stavěl z velké lásky cimbuří a hlásky,
nechodil snad vůbec spát,
měsíce a týdny dřel se na ten bídný hrad.

Padal sníh a vítr vál
a když přešlo páté léto, hrad tu v plné kráse stál,
pravou láskou se stává čin
i když příběh téhle sázky nevešel se do dějin.

Rytíř vyhrál sázku, kníže mu svou krásku dal,
hrad na strmé skále po staletí stál tu dál,
že byl hradem sázky,
která vznikla z lásky,
nedobil ho žádný král,
vznikly o něm písně,
nesuďte je přísně,
kdyby vám je někdo hrál.

La la la la ....